

**DIRECTIVA 1999/31/CE A CONSILIULUI****din 26 aprilie 1999****privind depozitele de deșeuri***Articolul 1***Obiectiv general**

(1) În vederea îndeplinirii cerințelor stabilite de Directiva 75/442/CEE, în special articolele 3 și 4, prezenta directivă urmărește ca, prin intermediul unor cerințe tehnice și de exploatare stricte privind deșeurile și depozitele de deșeuri, să ofere măsuri, proceduri și linii directoare pentru a preveni sau a reduce, pe cât posibil, efectele negative asupra mediului și, mai ales, poluarea apelor de suprafață, a apelor subterane, a solului, a aerului și a mediului în general, inclusiv efectul de seră, precum și orice alte riscuri ulterioare pentru sănătatea umană pe care le pot avea activitățile de depozitare a deșeurilor pe durata întregului ciclu de viață al depozitului de deșeuri.

(2) În ceea ce privește caracteristicile tehnice ale depozitelor de deșeuri, prezenta directivă conține, pentru acele depozite de deșeuri în cazul cărora se aplică Directiva 96/61/CE, cerințele tehnice relevante pentru elaborarea concretă a cerințelor generale ale respectivei directive. Se consideră că cerințele relevante ale Directivei 96/61/CE sunt îndeplinite dacă se respectă cerințele prezentei directive.

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentei directive:

- (a) *deșeuri* înseamnă orice substanță sau obiect care intră sub incidența Directivei 75/442/CEE;
- (b) *deșeuri municipale* înseamnă deșeurile menajere și alte deșeuri care, datorită naturii sau compoziției lor, sunt similare deșeurilor menajere;
- (c) *deșeuri periculoase* înseamnă orice deșeuri care intră sub incidența articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽¹⁾;
- (d) *deșeuri nepericuloase* înseamnă deșeurile care nu pot fi incluse la litera (c);
- (e) *deșeuri inerte* înseamnă deșeurile care nu sunt supuse unor transformări fizice, chimice sau biologice semnificative. Deșeurile inerte nu se dizolvă, nu ard și nu reacționează chimic în nici un alt mod, nu sunt biodegradabile și nu au efecte negative asupra altor materiale cu care vin în contact astfel încât să polueze mediul sau să dăuneze sănătății umane. Conținutul total în levigat și agenți poluanți al deșeurilor și ecotoxicitatea levigatului trebuie să aibă valori nesemnificative și, în mod special, să nu pună în pericol calitatea apei de suprafață și/sau a apelor subterane;
- (f) *depozitare subterană* înseamnă un amplasament permanent pentru depozitarea deșeurilor, situat într-o cavitate geologică adâncă, de exemplu, o mină de sare sau de potasiu;

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/31/CE (JO L 168, 2.7.1994, p. 28).

▼B

- (g) *depozit de deșeuri* înseamnă un amplasament de evacuare a deșeurilor pentru depozitarea deșeurilor pe sau în pământ (adică în subsol), care include:
- spații interne pentru evacuarea deșeurilor (un producător de deșeuri își construiește propriul depozit pentru evacuarea deșeurilor la locul de producție) și
 - amplasamente permanente (adică pentru o perioadă mai lungă de un an) care sunt utilizate pentru depozitarea temporară a deșeurilor,
- dar care nu includ:
- locuri în care deșeurile sunt descărcate pentru a permite pregătirea acestora pentru transportul ulterior în scopul recuperării, tratării sau evacuării în altă parte și
 - depozitarea deșeurilor înainte de recuperarea pentru tratare pentru o perioadă de maximum trei ani în general, sau
 - depozitarea deșeurilor înainte de evacuare pentru o perioadă de maximum un an;
- (h) *tratare* înseamnă procesele fizice, termice, chimice sau biologice, inclusiv sortarea, care schimbă caracteristicile deșeurilor pentru a reduce volumul sau natura periculoasă a acestora, pentru a facilita manevrarea lor sau pentru a crește gradul de recuperare;
- (i) *levigat* înseamnă orice lichid care se scurge din deșeurile depozitate și care provine din sau este conținut într-un depozit de deșeuri;
- (j) *gaz generat de depozitul de deșeuri* înseamnă toate gazele generate de deșeurile din depozitul de deșeuri;
- (k) *eluat* înseamnă soluția obținută într-un test de levigare în laborator;
- (l) *operator* înseamnă persoanele fizice sau juridice care sunt răspunzătoare pentru un depozit de deșeuri în conformitate cu legislația internă a statului membru în care este amplasat respectivul depozit de deșeuri; aceste persoane pot varia de la etapa de pregătire până la perioada posttratare;
- (m) *deșeuri biodegradabile* înseamnă orice deșeuri care pot suferi o descompunere aerobă sau anaerobă, cum ar fi produsele alimentare, deșeurile de grădină, hârtia sau cartonul;
- (n) *deținător* înseamnă producătorul deșeurilor sau persoanele fizice sau juridice care sunt în posesia deșeurilor;
- (o) *solicitant* înseamnă orice persoană care solicită o autorizație pentru un depozit de deșeuri în temeiul prezentei directive;
- (p) *autorități competente* înseamnă autoritățile pe care statele membre le desemnează ca responsabile pentru îndeplinirea sarcinilor care decurg din prezenta directivă;
- (q) *deșeuri lichide* înseamnă orice deșeuri sub formă lichidă, inclusiv apele reziduale, dar care nu includ și nămolurile;

▼B

- (r) *așezare izolată* înseamnă o așezare:
- cu maximum 500 de locuitori per localitate sau așezare și cu maximum cinci locuitori pe km² și
 - în care distanța până la cea mai apropiată aglomerație urbană cu minimum 250 de locuitori pe km² este de minimum 50 km sau pentru care accesul rutier la cea mai apropiată aglomerație este dificil datorită unor condiții meteorologice dure în cea mai mare parte a anului.

*Articolul 3***Domeniul de aplicare**

- (1) Statele membre aplică prezenta directivă în cazul oricărui depozit de deșeuri, astfel cum este definit la articolul 2 litera (g).
- (2) Fără a aduce atingere legislației comunitare actuale, din domeniul de aplicare al prezentei directive se exclud următoarele:
- împrăștierea nămolurilor, inclusiv a nămolurilor de canalizare și a nămolurilor care rezultă din operațiile de dragare, precum și a materialelor similare pe sol în scopul fertilizării sau îmbunătățirii acestuia;
 - utilizarea deșeurilor inerte care sunt adecvate pentru activitățile de reamenajare/restaurare și umplere sau pentru activitățile din construcții, în depozitele de deșeuri;
 - depozitarea nămolurilor de dragare nepericuloase de-a lungul cursurilor mici de apă din care au fost dragate și depozitarea nămolurilor nepericuloase în apele de suprafață, inclusiv în albia și subsolul acestora;
 - depozitarea solului nepoluat sau a deșeurilor inerte nepericuloase care rezultă din activitățile de prospectare, extragere, tratare și depozitare a resurselor minerale, precum și din operațiile de exploatare a carierelor.
- (3) Fără a aduce atingere Directivei 75/442/CEE, statele membre pot stabili că descărcarea de deșeuri nepericuloase care urmează a fi definite de comitetul instituit în temeiul articolului 17 din prezenta directivă, altele decât deșeurile inerte, care rezultă din activitățile de prospectare, extragere, tratare și depozitare a resurselor minerale, precum și din operațiile de exploatare a carierelor și care sunt depozitate în așa fel încât să se prevină poluarea mediului și afectarea sănătății umane, pot fi exceptate de la dispozițiile stabilite în anexa I punctele 2, 3.1, 3.2 și 3.3 din prezenta directivă.
- (4) Fără a aduce atingere Directivei 75/442/CEE, statele membre pot stabili că o parte sau toate dispozițiile articolului 6 litera (d), ale articolului 7 litera (i), ale articolului 8 litera (a) punctul (iv), ale articolului 10, ale articolului 11 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), ale articolului 12 literele (a) și (c), ale anexei I punctele 3 și 4, ale anexei II (cu excepția punctului 3 nivelul 3 și a punctului 4) și ale anexei III punctele 3, 4 și 5 din prezenta directivă nu se aplică în cazul:
- (a) depozitelor de deșeuri pentru deșeurile nepericuloase sau inerte cu o capacitate totală de maximum 15 000 de tone sau cu un rulaj anual de maximum 1 000 de tone care deservește insule, dacă aceasta este unicul depozit de deșeuri, destinat exclusiv evacuării deșeurilor generate pe insula respectivă. Odată ce capacitatea totală a respectivelor depozite de deșeuri a fost utilizată, orice alt depozit de deșeuri stabilit pe teritoriul insulei respective trebuie să îndeplinească cerințele stabilite în prezenta directivă;

▼B

- (b) depozitelor pentru deșeurile nepericuloase sau inerte din așezările izolate, dacă depozitul de deșeuri este destinat evacuării deșeurilor generate numai de respectiva așezare izolată.

În termen de maximum doi ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), statele membre informează Comisia cu privire la lista de insule și așezăminte izolate care sunt exceptate de aplicarea dispozițiilor menționate mai sus. Comisia publică lista insulelor și a așezărilor izolate.

- (5) Fără a aduce atingere Directivei 75/442/CEE, statele membre pot stabili că depozitățile subterane definite la articolul 2 litera (f) din prezenta directivă pot fi exceptate de la aplicarea prevederilor menționate la articolul 13 litera (d) și în anexa I punctul 2, cu excepția primei liniuțe, punctele 3, 4 și 5 și în anexa III punctele 2, 3 și 5 din prezenta directivă.

*Articolul 4***Clasificarea depozitelor de deșeuri**

Fiecare depozit de deșeuri este clasificat în una dintre următoarele categorii:

- depozite de deșeuri pentru deșeuri periculoase;
- depozite de deșeuri pentru deșeuri nepericuloase;
- depozite de deșeuri pentru deșeuri inerte.

*Articolul 5***Deșeuri și tratări neacceptate în depozitele de deșeuri**

(1) Statele membre stabilesc o strategie națională pentru a pune în aplicare reducerea deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeuri în termen de cel mult doi ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1) și informează Comisia cu privire la această strategie. Această strategie trebuie să includă măsurile pentru realizarea obiectivelor stabilite la alineatul (2), în special prin reciclare, compostare, producerea de biogaz sau prin recuperarea de materiale/energie. În termen de maximum 30 de luni de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport în care sunt înglobate aceste strategii naționale.

(2) Strategia garantează faptul că:

- (a) în termen de maximum cinci ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), ►C1 deșeurile biodegradabile municipale destinate depozitelor de deșeuri trebuie reduse la 75 % din totalul ◀ (în greutate) al deșeurilor biodegradabile municipale produse în anul 1995 sau în ultimul an înainte de 1995, pentru care sunt disponibile date Eurostat standardizate;
- (b) în termen de maximum opt ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), ►C1 deșeurile biodegradabile municipale destinate depozitelor de deșeuri trebuie reduse la 50 % din totalul ◀ (în greutate) al deșeurilor biodegradabile municipale produse în anul 1995 sau în ultimul an înainte de 1995, pentru care sunt disponibile date Eurostat standardizate;
- (c) în termen de maximum 15 ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), ►C1 deșeurile biodegradabile municipale destinate depozitelor de deșeuri trebuie reduse la 35 % din totalul ◀ (în greutate) al deșeurilor biodegradabile municipale produse în anul 1995 sau în ultimul an înainte de 1995, pentru care sunt disponibile date Eurostat standardizate.

▼B

Cu doi ani înainte de data menționată la litera (c), Consiliul reexaminează obiectivele de mai sus pe baza unui raport înaintat de Comisie cu privire la experiențele practice dobândite de statele membre în urma realizării obiectivelor stabilite la literele (a) și (b), însoțit, după caz, de o propunere referitoare la confirmarea sau modificarea acestor obiective pentru a asigura un grad ridicat de protecție a mediului.

Statele membre care, în anul 1995 sau în ultimul an înainte de anul 1995, pentru care sunt disponibile date Eurostat standardizate, evacuează mai mult de 80 % din totalul deșeurilor lor municipale în depozitele de deșuri, pot amâna realizarea obiectivelor stabilite la litera (a), (b) sau (c) pentru o perioadă de maximum patru ani. Statele membre care intenționează acest lucru informează Comisia în avans cu privire la decizia lor. Comisia informează restul statelor membre și Parlamentul European cu privire la aceste decizii.

Punerea în aplicare a prevederilor stabilite la alineatul anterior nu trebuie să determine, în nici un caz, realizarea obiectivului stabilit la litera (c) mai târziu de patru ani de la data stabilită la litera (c).

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca următoarele deșuri să nu fie acceptate în depozitele de deșuri:

- (a) deșuri lichide;
- (b) deșuri care, în condițiile existente în depozitul de deșuri, sunt explozive, corozive, oxidante, inflamabile sau puternic inflamabile, astfel cum sunt definite în anexa III la Directiva 91/689/CEE;
- (c) deșeurile provenind din spitale sau alte medii clinice, medicale sau veterinare, care sunt infecțioase, astfel cum sunt definite în (proprietatea H9 din anexa III) de Directiva 91/689/CEE și deșeurile care intră în categoria 14 (anexa I.A) din aceeași directivă;
- (d) anvelope uzate întregi, începând cu doi ani după data stabilită la articolul 18 alineatul (1), cu excepția anvelopelor utilizate ca material în industrie, și anvelopele uzate măcinate, începând cu cinci ani după data stabilită la articolul 18 alineatul (1) (în ambele cazuri excluzându-se anvelopele de bicicletă și anvelopele cu un diametru exterior de peste 1 400 mm);
- (e) orice alt tip de deșuri care nu îndeplinesc criteriile de acceptare stabilite în conformitate cu anexa II.

(4) Se interzice diluarea amestecului de deșuri cu singurul scop de a îndeplini criteriile de acceptare.

Articolul 6

Deșuri acceptate în diferite categorii de depozite de deșuri

Statele membre iau măsuri pentru ca:

- (a) numai deșeurile care au fost tratate să fie evacuate în depozitele de deșuri. Această prevedere nu se poate aplica în cazul deșeurilor inerte pentru care tratarea nu este posibilă din punct de vedere tehnic și nici oricăror altor deșuri pentru care tratarea nu contribuie la îndeplinirea obiectivelor prezentei directive, după cum este stabilit la articolul 1, prin reducerea cantității de deșuri sau a pericolelor pe care le prezintă pentru sănătatea umană sau pentru mediu;
- (b) numai deșeurile periculoase care îndeplinesc criteriile stabilite în conformitate cu anexa II sunt destinate unui depozit pentru deșuri periculoase;

▼B

- (c) depozitele pentru deșeuri nepericuloase pot fi utilizate pentru:
- (i) deșeuri municipale;
 - (ii) deșeurile nepericuloase de orice altă origine care îndeplinesc criteriile de acceptare a deșeurilor în depozitul pentru deșeuri nepericuloase stabilite în conformitate cu anexa II;
 - (iii) deșeurile periculoase stabile, nereactive (de exemplu, solidificate, vitrificate) care se comportă în ceea ce privește levigatul în mod similar cu deșeurile nepericuloase menționate la punctul (ii) și care îndeplinesc condițiile de acceptare relevante stabilite în conformitate cu anexa II. Aceste deșeuri periculoase nu se depozitează în spații destinate deșeurilor nepericuloase biodegradabile;
- (d) depozitele de deșeuri pentru deșeuri inerte sunt utilizate numai pentru deșeuri inerte.

*Articolul 7***Solicitarea unei autorizații**

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca cererile de autorizare a unor depozite de deșeuri să conțină cel puțin date referitoare la următoarele aspecte:

- (a) identitatea solicitantului și a operatorului, atunci când sunt două entități diferite;
- (b) descrierea tipurilor și a cantității totale de deșeuri care urmează a fi depozitate;
- (c) capacitatea propusă pentru amplasamentul de evacuare a deșeurilor;
- (d) descrierea amplasamentului, inclusiv a caracteristicilor sale hidrologice și geologice;
- (e) metodele propuse pentru prevenirea și reducerea poluării;
- (f) activitățile de exploatare, monitorizare și planul de control propus;
- (g) planul propus pentru închidere și procedurile posttratate;
- (h) atunci când, pe baza Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾, este necesară o evaluare a impactului, sunt necesare informații oferite de întreprinzător în conformitate cu articolul 5 din respectiva directivă;
- (i) depunerea unei garanții financiare sau echivalente de către solicitant, în conformitate cu articolul 8 litera (a) punctul (iv) din prezenta directivă.

În urma acordării autorizației, aceste informații sunt puse la dispoziția autorităților statistice comunitare și naționale competente, atunci când acestea le solicită în scopuri statistice.

⁽¹⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE (JO L 73, 14.3.1997, p. 5).

▼B*Articolul 8***Condițiile eliberării de autorizații**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:

- (a) autoritățile competente nu eliberează permisele pentru depozite de deșeuri decât dacă se asigură următoarele:
 - (i) fără a aduce atingere articolului 3 alineatele (4) și (5), proiectul pentru depozitul de deșeuri satisface toate cerințele relevante stabilite în prezenta directivă, inclusiv în anexe;
 - (ii) administrarea depozitului de deșeuri este efectuată de persoana fizică competentă din punct de vedere tehnic să facă acest lucru; se asigură dezvoltarea profesională și tehnică și formarea operatorilor depozitului de deșeuri și a personalului;
 - (iii) depozitul de deșeuri este exploatat astfel încât să existe măsurile necesare prevenirii accidentelor și limitării consecințelor acestora;
 - (iv) înainte de începerea operațiilor de evacuare, solicitantul a luat sau va lua măsuri adecvate, prin intermediul unor garanții financiare sau echivalente, pe baza modalităților care urmează a fi decise de statele membre, pentru a se asigura că obligațiile (inclusiv perioada posttratare) care decurg din autorizația eliberată pe baza prezentei directive sunt îndeplinite și că procedurile de închidere stabilite la articolul 13 sunt respectate. Garanția financiară sau echivalentă se păstrează atât cât este necesar pentru operațiile de întreținere și posttratare din amplasament în conformitate cu articolul 13 litera (d). Statele membre pot stabili că acest punct nu se aplică depozitelor de deșeuri pentru deșeuri inerte;
- (b) proiectul pentru depozitul de deșeuri corespunde planului sau planurilor relevante de management al deșeurilor menționate la articolul 7 din Directiva 75/442/CEE;
- (c) înainte de începerea operațiilor de evacuare, autoritățile competente inspectează amplasamentul pentru a se asigura de conformitatea cu condițiile relevante ale autorizației. Acest lucru nu va diminua în nici un fel responsabilitatea care îi revine operatorului pe baza autorizației respective.

*Articolul 9***Conținutul autorizației**

Explicitând și completând prevederile stabilite la articolul 9 din Directiva 75/442/CEE și la articolul 9 din Directiva 96/61/CE, autorizația pentru depozitul de deșeuri trebuie să indice cel puțin următoarele:

- (a) categoria de depozit de deșeuri;
- (b) lista tipurilor definite și cantitatea totală de deșeuri autorizată spre depunere în depozitul de deșeuri;
- (c) cerințele pentru pregătirea depozitului de deșeuri, pentru operațiile de evacuare a deșeurilor și pentru procedurile de supraveghere și control, inclusiv planurile pentru situații neprevăzute (anexa III punctul 4.B), precum și cerințele temporare pentru închidere și operațiile posttratare;

▼B

- (d) obligația solicitantului de a raporta cel puțin o dată pe an către autoritățile competente cu privire la tipurile și cantitățile de deșeuri evacuate și la rezultatele programului de monitorizare, conform cerințelor formulate la articolele 12 și 13 și în anexa III.

*Articolul 10***Costul evacuării deșeurilor în depozitele de deșeuri**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura de faptul că toate costurile determinate de instalarea și de exploatarea unui depozit de deșeuri, inclusiv, pe cât posibil, costul garanției financiare sau al echivalentului acesteia menționat la articolul 8 litera (a) punctul (iv), precum și costurile estimative pentru închidere și operațiile posttratate pentru o perioadă de minimum 30 de ani sunt acoperite de prețul stabilit de operator pentru evacuarea oricărui tip de deșeu în depozitul respectiv. În funcție de cerințele formulate de Directiva 90/313/CEE a Consiliului din 7 iunie 1990 privind accesul liber la informații referitoare la mediu ⁽¹⁾, statele membre asigură transparența activității de culegere a datelor și de utilizare a oricărei informații necesare referitoare la cost.

*Articolul 11***Proceduri de acceptare a deșeurilor**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, înainte de a accepta deșeurile la depozitul de deșeuri:

- (a) înainte de sau în orice moment al livrării sau al primeia dintr-o serie de livrări, cu condiția ca tipul de deșeuri să rămână neschimbat, proprietarul sau operatorul să poată demonstra, pe baza documentelor adecvate, că deșeurile respective pot fi acceptate în depozit în conformitate cu condițiile stabilite în autorizație și că deșeurile respective îndeplinesc criteriile de acceptare stabilite în anexa II;

(b) următoarele proceduri de recepționare sunt respectate de către operator:

— verificarea documentelor care însoțesc deșeurile, inclusiv a documentelor solicitate la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 91/689/CEE și, după caz, a documentelor solicitate în Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, în și în afara Comunității Europene ⁽²⁾;

— inspecția vizuală a deșeurilor la intrare și la punctul de depozitare și, după caz, verificarea respectării descrierii prevăzute în documentele prezentate de proprietar. Dacă este necesară prelevarea de eșantioane reprezentative pentru punerea în aplicare a anexei II punctul 3 nivelul 3, rezultatele analizelor se păstrează, iar eșantionarea se efectuează în conformitate cu anexa II punctul 5. Aceste eșantioane se păstrează pentru minimum o lună;

⁽¹⁾ JO L 158, 23.6.1990, p. 56.

⁽²⁾ JO L 30, 6.2.1993, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 120/97 (JO L 22, 24.1.1997, p. 14).

▼ B

- menținerea unui registru cu cantitățile și caracteristicile deșeurilor depozitate, indicând originea, data livrării, identitatea producătorului sau a colectorului, în cazul deșeurilor municipale, și, în cazul deșeurilor periculoase, amplasarea exactă în depozit. Aceste informații sunt puse la dispoziția autorităților statistice comunitare și naționale competente, atunci când acestea le solicită în scopuri statistice;
 - (c) operatorul depozitului de deșeuri furnizează întotdeauna o confirmare scrisă de primire pentru fiecare livrare acceptată în depozit;
 - (d) fără a aduce atingere dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 259/93, atunci când deșeurile nu sunt acceptate în depozitul de deșeuri, operatorul informează de îndată autoritățile competente cu privire la refuzul de a accepta deșeurile.
- (2) Pentru depozitele de deșeuri care au fost exceptate de la aplicarea prevederilor prezentei directive în temeiul articolului 3 alineatele (4) și (5), statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura:
- inspecții vizuale regulate ale deșeurilor la punctul de depozitare, pentru a se asigura de faptul că, în respectivul depozit de deșeuri, sunt acceptate numai deșeuri care nu sunt periculoase pentru insulă sau pentru așezarea izolată respectivă și
 - menținerea unui registru pentru cantitățile de deșeuri care sunt depozitate în depozitul de deșeuri respectiv.

Statele membre se asigură de faptul că informațiile referitoare la cantități și, dacă este posibil, la tipul de deșeuri care sunt destinate acestui tip de depozite de deșeuri constituie o parte a rapoartelor periodice înaintate Comisiei la punerea în aplicare a directivei.

*Articolul 12***Procedurile de supraveghere și control în faza de exploatare**

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca procedurile de supraveghere și control din faza de exploatare să îndeplinească cel puțin următoarele cerințe:

- (a) pe durata fazei de exploatare, operatorul unui depozit de deșeuri desfășoară un program de supraveghere în conformitate cu anexa III;
- (b) operatorul informează autoritățile competente cu privire la orice efecte dăunătoare importante asupra mediului care sunt descoperite în urma procedurilor de supraveghere și control și respectă decizia autorităților competente cu privire la natura și la calendarul măsurilor de remediere. Costurile acestor măsuri sunt suportate de operator.

Cu o frecvență care urmează a fi stabilită de autoritățile competente și, în orice caz, cel puțin o dată pe an, operatorul înaintează un raport către autoritățile competente, în care, pe baza datelor însumate, include toate rezultatele procedurilor de supraveghere, cu scopul de a demonstra respectarea condițiilor autorizației și de a spori cunoștințele referitoare la comportamentul deșeurilor în depozitele de deșeuri;

- (c) controlul de calitate al operațiilor analitice ale procedurilor de supraveghere și control și/sau al analizelor menționate la articolul 11 alineatul (1) litera (b) este efectuat în laboratoarele de specialitate.



Articolul 13

Procedurile de închidere și posttratare

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, după caz, în conformitate cu autorizația:

- (a) un depozit de deșuri sau o parte a acestuia să inițieze procedura de închidere:
 - (i) la îndeplinirea condițiilor relevante stabilite în autorizație sau
 - (ii) pe baza unei autorizații eliberate de autoritățile competente, la cererea operatorului, sau
 - (iii) pe baza deciziei justificate a autorităților competente;
- (b) un depozit de deșuri sau o parte a acestuia poate fi considerată definitiv închisă numai după ce autoritățile competente au efectuat o inspecție finală la fața locului, au evaluat toate rapoartele înaintate de operator și au comunicat operatorului acceptarea închiderii. Acest lucru nu diminuează în nici un fel responsabilitățile care îi revin operatorului pe baza autorizației;
- (c) după închiderea definitivă a unui depozit de deșuri, operatorul acesteia este răspunzător de întreținerea, supravegherea și controlul pe durata fazei posttratare pe o perioadă a cărei durată este stabilită de autoritățile competente, luând în considerare perioada de timp în care depozitul de deșuri ar putea prezenta un pericol.

Operatorul informează autoritățile competente cu privire la orice efecte dăunătoare semnificative care sunt descoperite în urma procedurilor de control și respectă decizia autorităților competente cu privire la natura și la calendarul măsurilor de remediere;

- (d) atât timp cât autoritățile competente consideră că un depozit de deșuri poate constitui o sursă de pericole pentru mediu și fără a aduce atingere legislației comunitare sau interne cu privire la obligațiile deținătorului deșeurilor, operatorul depozitului de deșuri este răspunzător de supravegherea și analiza gazului generat de depozitul de deșuri și a levigatului care provine din depozit, precum și de supravegherea regimului apelor subterane din vecinătatea amplasamentului depozitului de deșuri, în conformitate cu anexa III.

Articolul 14

Depozitele de deșuri existente

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca depozitele de deșuri autorizate sau care funcționau deja la data punerii în aplicare a prezentei directive să nu poată continua să își desfășoare activitatea fără a trece prin etapele enumerate mai jos în cel mai scurt timp posibil și în termen de maximum opt ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1):

- (a) într-o perioadă de un an de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1), operatorul unui depozit de deșuri elaborează și prezintă autorităților competente spre aprobare un plan de amenajare a spațiului care să includă detaliile enumerate la articolul 8 și măsurile de remediere pe care operatorul le consideră necesare pentru a îndeplini condițiile stabilite de prezenta directivă, cu excepția condițiilor stabilite în anexa I punctul 1;
- (b) în urma prezentării planului de amenajare a spațiului, autoritățile competente iau o decizie definitivă prin care stabilesc dacă operațiile de exploatare mai pot continua pe baza respectivului plan de amenajare și a prezentei directive. Statele membre iau măsurile necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și articolul 13, acele depozite de deșuri care, în conformitate cu articolul 8, nu au primit o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare;

▼ B

- (c) pe baza planului de amenajare aprobat, autoritățile competente autorizează lucrările necesare și stabilesc o perioadă temporară pentru finalizarea planului. Toate depozitele de deșeuri existente trebuie să îndeplinească cerințele stabilite în prezenta directivă, cu excepția cerințelor stabilite în anexa I punctul 1, în termen de maximum opt ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1);
- (d) (i) în termen de un an de la data stabilită la articolul 8 alineatul (1), în cazul depozitelor pentru deșeuri periculoase se aplică articolele 4, 5 și 11 și anexa II;
- (ii) în termen de trei ani de la data stabilită la articolul 8 alineatul (1), în cazul depozitelor pentru deșeuri periculoase se aplică articolul 6.

*Articolul 15***Obligația de raportare**

La intervale de trei ani, statele membre înaintează Comisiei un raport cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive, acordând o atenție deosebită strategiilor naționale care urmează a fi stabilite în temeiul articolului 5. Raportul este elaborat pe baza unui chestionar sau a unei scheme-cadru alcătuită de Comisie în conformitate cu procedura stabilită la articolul 6 din Directiva 91/692/CEE ⁽¹⁾. Chestionarul sau schema se trimite statelor membre cu șase luni înainte de începutul perioadei analizate în raport. Raportul este trimis Comisiei în termen de maximum nouă luni de la încheierea perioadei de trei ani analizate.

Comisia publică un raport comunitar cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive în termen de nouă luni de la data primirii rapoartelor trimise de statele membre.

▼ M2*Articolul 16***Procedura comitetului**

Măsurile necesare pentru adaptarea la progresul științific și tehnic a anexelor la prezenta directivă și de stabilire a standardizării măsurilor de control, eșantionare și analiză cu privire la depozitele de deșeuri se adoptă de către Comisie, care este asistată de comitetul instituit prin articolul 18 din Directiva 2006/12/CE. Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 17 alineatul (3). În acest sens, în ceea ce privește anexa II, comitetul ține seama de principiile generale și de procedurile generale privind testarea și de criteriile de acceptare prevăzute în anexa II și stabilește criterii și/sau metode de testare specifice, precum și valorile-limită aferente pentru fiecare categorie de depozite de deșeuri, inclusiv, dacă este necesar, pentru tipurile specifice de depozite de deșeuri din cadrul fiecărei categorii, inclusiv depozitarea subterană.

Comisia adoptă și, atunci când este cazul, modifică, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 17 alineatul (2), dispozițiile privind armonizarea și transmiterea periodică a datelor statistice menționate la articolele 5, 7 și 11.

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

▼ M1*Articolul 17*

- (1) Comisia este asistată de un comitet.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ⁽¹⁾, cu respectarea dispozițiilor articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

▼ M2

- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼ B*Articolul 18***Transpunere**

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 19***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

*Articolul 20***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

⁽¹⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).



ANEXA I

CERINȚE GENERALE PENTRU TOATE CATEGORIILE DE DEPOZITE DE DEȘEURI**1. Amplasament**

- 1.1. La stabilirea amplasamentului unui depozit de deșeurii trebuie să se ia în considerare cerințele referitoare la:
- (a) distanțele de la perimetrul depozitului de deșeurii la zonele de locuit și de agrement, cursuri de apă, ape stătătoare și la alte zone agricole sau urbane;
 - (b) existența unor ape subterane, de coastă sau zone naturale protejate în regiune;
 - (c) condițiile geologice și hidrogeologice din zona respectivă;
 - (d) riscul producerii de inundații, tasări, alunecări de teren sau avalanșe;
 - (e) protecția naturii și a patrimoniului cultural din regiune.
- 1.2. Depozitul de deșeurii este autorizat numai atunci când caracteristicile amplasamentului în ceea ce privește cerințele enumerate mai sus sau măsurile de remediere care trebuie luate indică faptul că depozitul de deșeurii respectiv nu prezintă un risc important pentru mediu.

2. Controlul apei și managementul levigatului

În ceea ce privește caracteristicile depozitului de deșeurii și condițiile meteorologice, se iau măsurile adecvate pentru:

- controlul apei provenite din precipitații care intră pe teritoriul depozitului de deșeurii;
- evitarea pătrunderii apei de suprafață și/sau a apelor subterane în deșeurile depozitate în depozitul de deșeurii;
- colectarea apei contaminate și a levigatului. Dacă în urma unei evaluări bazate pe analizarea amplasamentului depozitului de deșeurii și a deșeurilor care urmează să fie acceptate se stabilește că acestea nu prezintă un pericol potențial pentru mediu, autoritățile competente pot hotărî că această prevedere nu se aplică;
- tratarea apei contaminate și a levigatului colectat din depozitul de deșeurii conform standardelor adecvate necesare pentru evacuarea acestora.

Prevederile de mai sus nu se aplică depozitelor pentru deșeurii inerte.

3. Protejarea solului și a apei

- 3.1. Un depozit de deșeurii trebuie amplasat și proiectat astfel încât să corespundă condițiilor necesare pentru prevenirea poluării solului, a apelor subterane sau a apelor de suprafață și să asigure o colectare eficientă a levigatului conform cerințelor și, atunci când este cazul, în conformitate cu secțiunea 2. Protejarea solului, a apelor subterane și a apei de suprafață pe durata fazei active/de exploatare se realizează prin combinarea unei bariere geologice cu o impermeabilizare a bazei depozitului, iar pe durata fazei pasive/postînchidere se realizează prin combinarea unei bariere geologice cu o impermeabilizare superioară.
- 3.2. Bariera geologică este determinată de condițiile geologice și hidrogeologice de sub și din vecinătatea amplasamentului depozitului de deșeurii și are o capacitate de atenuare suficientă pentru a preveni riscul potențial pe care depozitul de deșeurii îl poate prezenta pentru sol și pentru apele subterane.

▼B

Baza și taluzurile depozitului de deșeuri constau într-un strat mineral care satisface cerințele de permeabilitate și grosime, cu un efect combinat în ceea ce privește protejarea solului, a apelor subterane și a apelor de suprafață cel puțin echivalent cu efectul care rezultă din următoarele cerințe:

— depozit pentru deșeuri periculoase: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; grosime ≥ 5 m;

— depozit pentru deșeuri nepericuloase: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; grosime ≥ 1 m;

— depozit pentru deșeuri inerte: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; grosime ≥ 1 m,

m/s: metri/secundă.

Dacă bariera geologică nu îndeplinește în mod natural condițiile de mai sus, aceasta poate fi completată artificial și consolidată prin alte metode care să confere o protecție echivalentă. O barieră geologică stabilită în mod artificial trebuie să aibă minimum 0,5 m grosime.

- 3.3. Pe lângă bariera geologică descrisă mai sus, trebuie să se adauge un sistem de colectare a levigatului și de etanșezare care să fie în conformitate cu următoarele principii pentru a garanta faptul că acumularea de levigat de la baza depozitului de deșeuri este menținută la nivelul minim posibil:

Colectarea levigatului și etanșarea bazei

Categorie depozit de deșeuri	nepericulos	periculos
Impermeabilizare artificială	obligatoriu	obligatoriu
Strat drenant $\geq 0,5$ m	obligatoriu	obligatoriu

Statele membre pot stabili cerințe generale sau specifice pentru depozitele de deșeuri pentru deșeuri inerte și pentru caracteristicile metodelor tehnice menționate mai sus.

Dacă, după o analiză atentă a riscurilor potențiale pentru mediu, autoritățile competente stabilesc necesitatea de a preveni formarea de levigat, se poate recomanda o impermeabilizare superioară. Recomandările pentru impermeabilizarea superioară sunt următoarele:

Categorie depozit de deșeuri	nepericulos	periculos
Strat drenare gaz	obligatoriu	facultativ
Impermeabilizare artificială	facultativ	obligatoriu
Strat mineral impermeabil	obligatoriu	obligatoriu
Strat de drenare $> 0,5$ m	obligatoriu	obligatoriu
Strat superior al solului > 1 m	obligatoriu	obligatoriu

- 3.4. Dacă, pe baza unei evaluări a riscurilor pentru mediu, ținând seama, în special, de Directiva 80/68/CEE⁽¹⁾, autoritățile competente decid, în conformitate cu secțiunea 2 („Controlul apei și managementul levigatului”), că nu este necesar să se colecteze și să se trateze levigatul sau dacă se stabilește că depozitul de deșeuri nu prezintă un pericol potențial pentru sol, apa subterană și apa de suprafață, cerințele stabilite la punctele 3.2 și 3.3 de mai sus pot fi reduse corespunzător. În cazul depozitelor pentru deșeuri inerte, aceste cerințe pot fi adaptate prin legislația internă.

⁽¹⁾ JO L 20, 26.1.1980, p. 43. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

▼ B

3.5. Metoda utilizată pentru determinarea coeficientului de permeabilitate al depozitelor de deșeuri, la fața locului și pentru întreaga întindere a amplasamentului, urmează să fie elaborată și aprobată de comitetul constituit în temeiul articolului 17 din prezenta directivă.

4. Controlarea gazului emis

4.1. Se iau măsurile necesare pentru a controla acumularea și migrarea gazelor generate de depozitele de deșeuri (anexa III).

4.2. Gazul generat de depozitul de deșeuri este colectat din toate depozitele de deșeuri în care se depun deșeuri biodegradabile pentru a fi tratat și apoi utilizat. Când gazul colectat nu poate fi utilizat pentru a produce energie, acesta trebuie ars.

4.3. Operațiile de colectare, tratare și utilizare a gazelor generate de depozitele de deșeuri pe baza punctului 4.2 sunt efectuate astfel încât să minimizeze efectele negative sau deteriorarea mediului și riscul pentru sănătatea umană.

5. Noxe și riscuri

Se iau măsuri pentru minimizarea noxelor și a riscurilor cauzate de depozitele de deșeuri datorită:

- emisiei de mirosuri și praf;
- materialelor care pot fi antrenate de vânt;
- zgomotului și traficului;
- păsărilor, paraziților și insectelor;
- formării de aerosoli;
- incendiilor.

Depozitul de deșeuri este astfel echipat, încât resturile care provin din acesta să nu fie dispersate pe drumurile publice sau pe terenul înconjurător.

6. Stabilitate

Deșeurile sunt astfel depozitate în depozitul de deșeuri, încât să fie asigurată atât stabilitatea acestora, cât și cea a structurilor asociate, mai ales în ceea ce privește evitarea alunecărilor. Când se stabilește o barieră artificială, trebuie garantat faptul că, având în vedere morfologia depozitului de deșeuri, substratul geologic este suficient de stabil pentru a preveni tasarea, fenomen periculos pentru barieră.

7. Bariere

Depozitul de deșeuri este astfel protejat, încât să împiedice accesul liber în zonă. În afara orelor de exploatare, porțile sunt închise. Sistemul de control și acces la toate instalațiile trebuie să conțină un program de măsuri pentru detectarea și descurajarea depozitării ilegale de deșeuri în depozitul respectiv.

▼ M3**8. Depozitarea temporară a mercurului metalic**

În scopul depozitării temporare a mercurului metalic pentru perioade de peste un an, se aplică următoarele cerințe:

- mercurul metalic se depozitează separat de alte deșeuri;
- containerele se depozitează în bazine de colectare îmbrăcate în mod corespunzător, astfel încât să nu prezinte crăpături sau deschizături și să fie impermeabile la mercurul metalic, având un volum adecvat pentru cantitatea de mercur depozitată;

▼ M3

- amplasamentul de depozitare trebuie prevăzut cu bariere naturale sau construite care să protejeze în mod adecvat mediul împotriva emisiilor de mercur și să aibă un volum adecvat pentru cantitatea de mercur depozitată;
- podelele amplasamentelor de depozitare trebuie să fie acoperite cu materiale izolante rezistente la mercur. Trebuie prevăzută o pantă dotată cu un bazin de colectare;
- amplasamentul de depozitare trebuie echipat cu un sistem de protecție împotriva incendiilor;
- depozitarea containerelor se efectuează astfel încât accesul la toate containerele să fie ușor de realizat.



ANEXA II

CRITERII ȘI PROCEDURI DE ACCEPTARE A DEȘEURILOR

1. Introducere

Prezenta anexă descrie:

- principiile generale de acceptare a deșeurilor în diferitele categorii de depozite de deșeuri. Viitoarea procedură de clasificare a deșeurilor trebuie să fie bazată pe aceste principii;
- liniile directoare care stabilesc procedurile preliminare de acceptare a deșeurilor care trebuie respectate până la elaborarea unei proceduri uniforme de clasificare și acceptare a deșeurilor. Această procedură, împreună cu procedurile de prelevare relevante, va fi elaborată de comitetul tehnic menționat la articolul 16 din prezenta directivă. Comitetul tehnic stabilește criteriile care trebuie îndeplinite pentru anumite deșeuri periculoase care urmează a fi acceptate în depozitele pentru deșeuri nepericuloase. În special, aceste criterii iau în considerare comportamentul levigatului acestor deșeuri pe termen scurt, mediu și lung. Aceste criterii sunt stabilite în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive. Comitetul tehnic va elabora și criteriile care trebuie îndeplinite pentru ca deșeurile să fie acceptate în depozitele subterane. Aceste criterii trebuie să ia în considerare, în special, faptul că deșeurile nu trebuie să reacționeze între ele sau cu roca.

Această activitate a comitetului tehnic, cu excepția propunerilor pentru standardizarea metodelor de control, prelevare și analiză în raport cu anexele prezentei directive și care trebuie adoptate în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, trebuie încheiată în termen de maximum trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și trebuie să se desfășoare în conformitate cu obiectivele stabilite la articolul 1 din prezenta directivă.

2. Principii generale

Compoziția, levigabilitatea, comportamentul pe termen lung și proprietățile generale ale deșeurilor care urmează să fie evacuate în depozitele de deșeuri trebuie să fie cunoscute cât mai exact posibil. Acceptarea deșeurilor într-un depozit de deșeuri se poate baza fie pe lista deșeurilor acceptate sau refuzate, definite în funcție de natură și origine, fie pe metodele de analiză a deșeurilor și pe valorile-limită pentru proprietățile deșeurilor care urmează să fie acceptate. Viitoarele proceduri de acceptare a deșeurilor, descrise în prezenta directivă, sunt, pe cât posibil, bazate pe metode standardizate de analiză a deșeurilor și pe valorile-limită pentru proprietățile deșeurilor care urmează să fie acceptate.

Înainte de a defini aceste metode de analiză și valori-limită, statele membre trebuie cel puțin să trimită listele naționale conținând deșeurile care urmează a fi acceptate sau refuzate în cazul fiecărei categorii de depozite de deșeuri sau să definească criteriile care trebuie îndeplinite pentru includerea în liste. Pentru a putea fi acceptat într-o anumită categorie de depozite de deșeuri, un anumit tip de deșeuri trebuie să fie inclus pe lista națională relevantă sau să îndeplinească criterii similare cu cele care sunt enumerate în listă. Aceste liste sau criteriile echivalente, precum și metodele de analiză și valorile-limită sunt trimise Comisiei în termen de maximum șase luni de la transpunerea prezentei directive sau atunci când sunt adoptate la nivel național.

Aceste liste sau aceste criterii de acceptare trebuie utilizate pentru a stabili liste specifice pentru fiecare amplasament, adică o listă a deșeurilor acceptate, menționate în autorizație în conformitate cu articolul 9 din prezenta directivă.

Criteriile de acceptare a deșeurilor pe lista de referință sau într-o anumită categorie de depozit de deșeuri pot fi bazate pe alte texte legislative și/sau proprietăți ale deșeurilor.

▼ B

Criteriile de acceptare a deșeurilor într-o anumită categorie de depozite de deșeuri trebuie să fie bazate pe analiza:

- protecției mediului (mai ales a apelor subterane și a apelor de suprafață);
- menținerii sistemelor de protecție a mediului (cum ar fi sistemele de impermeabilizare și de tratare a levigatului);
- protejării proceselor avute în vedere pentru stabilizarea deșeurilor în interiorul depozitului;
- protecției împotriva pericolelor pentru sănătatea umană.

Exemple de criterii bazate pe proprietățile deșeurilor:

- cerințe referitoare la cunoașterea compoziției totale;
- limitări ale conținutului în materie organică al deșeurilor;
- cerințe sau limitări privind biodegradabilitatea componentelor deșeurilor organice;
- limitări ale cantității de componente specificați, posibil dăunători/periculoși (din punctul de vedere al criteriilor enumerate mai sus);
- limitări ale nivelului potențial și estimat al levigatului în cazul anumitor componente, posibil dăunători/periculoși (din punctul de vedere al criteriilor enumerate mai sus);
- proprietăți ecotoxicologice ale deșeurilor și ale levigatului rezultat.

În general, criteriile de acceptare a deșeurilor bazate pe proprietățile acestora trebuie să fie mai stricte pentru depozitele de deșeuri destinate deșeurilor inerte și pot fi mai puțin stricte pentru depozitele de deșeuri destinate deșeurilor nepericuloase și cel mai puțin stricte pentru depozitele de deșeuri destinate deșeurilor periculoase, datorită nivelului ridicat de protecție a mediului care există în cazul ultimelor două categorii de depozite de deșeuri.

3. Proceduri generale pentru testarea și acceptarea deșeurilor

Operațiunile generale de caracterizare și de testare a deșeurilor trebuie să fie bazate pe următoarea clasificare pe trei niveluri:

Nivelul 1: *Caracterizare de bază.* Aceasta constituie o determinare temeinică, în conformitate cu metodele standardizate de analiză și testare a comportamentului, a producției de levigat pe termen scurt, mediu și lung și/sau a proprietăților caracteristice ale deșeurilor.

Nivelul 2: *Testarea conformității.* Aceasta constituie o testare periodică pe baza unor metode standardizate de analiză și testare a comportamentului mai simple, prin care se urmărește stabilirea conformării unor deșeuri la condițiile menționate în autorizație și/sau la criteriile de referință specifice. Testările se concentrează asupra variabilelor de bază și asupra comportamentului identificat prin caracterizarea de bază.

Nivelul 3: *Verificarea la fața locului.* Aceasta constă în metode de verificare rapidă pentru a confirma dacă deșeurile sunt identice cu cele care au fost supuse procedurii de testare a conformității și care sunt descrise în documentele însoțitoare. Poate consta într-o simplă inspecție vizuală a încărcăturii de deșeuri înainte și după descărcarea în depozitul de deșeuri.

Un anumit tip de deșeuri trebuie caracterizat în mod normal la nivelul 1 și trebuie să corespundă criteriilor corespunzătoare pentru a fi acceptat pe lista de referință. Pentru a rămâne pe o listă specifică a unui amplasament, un anumit tip de deșeuri trebuie să fie testat la intervale regulate (de exemplu anual) la nivelul 2 și să îndeplinească criteriile corespunzătoare. Fiecare încărcătură de deșeuri care ajunge la poarta unui depozit de deșeuri trebuie supusă unei verificări de nivelul 3.

▼B

Anumite tipuri de deșeuri trebuie exceptate permanent sau temporar de testarea la nivelul 1. Acest lucru se poate datora incapacității de a aplica testarea, lipsei procedurilor de testare adecvate sau a criteriilor de acceptare sau existenței unei legislații care prevalează.

4. **Linii directe pentru procedurile preliminare de acceptare a deșeurilor**

Până la completarea prezentei anexe, nivelul 3 de testare este singurul obligatoriu, iar nivelurile 1 și 2 se aplică în măsura în care acest lucru este posibil. În această etapă preliminară, deșeurile care urmează să fie acceptate într-un depozit de deșeuri aparținând unei anumite categorii trebuie fie să se regăsească pe o listă națională restrictivă sau pe o listă specifică pentru categoria respectivă de depozite de deșeuri, fie să îndeplinească criteriile similare cu cele cerute pentru a fi incluse pe listă.

Pentru a stabili criteriile preliminare pentru acceptarea deșeurilor în trei mari categorii de depozite de deșeuri sau pe listele corespunzătoare, se pot utiliza următoarele principii generale.

Depozite de deșeuri pentru deșeurile inerte: pe listă pot fi acceptate numai deșeuri inerte, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (e).

Depozite de deșeuri pentru deșeurile nepericuloase: pentru a fi acceptat pe listă, tipul respectiv de deșeuri nu trebuie să intre sub incidența Directivei 91/689/CEE.

Depozite de deșeuri pentru deșeurile periculoase: o schiță preliminară a listei pentru depozitele de deșeuri periculoase ar conține numai acele tipuri de deșeuri care intră sub incidența Directivei 91/689/CEE. Cu toate acestea, când au un conținut total sau un nivel de levigat al componentelor care ar putea fi periculoși suficient de mare pentru a constitui un risc pe termen scurt pentru cei care manipulează deșeurile sau pentru mediu ori pentru a împiedica stabilizarea suficientă a deșeurilor pe durata de viață prevăzută pentru depozitul de deșeuri, aceste tipuri de deșeuri nu trebuie acceptate pe listă fără o tratare prealabilă.

5. **Prelevarea probelor de deșeuri**

Operațiunea de prelevare a probelor de deșeuri poate ridica probleme grave în ceea ce privește gradul de reprezentare și tehnicile utilizate datorită naturii eterogene a multor deșeuri. Urmează să fie elaborat un standard european de prelevare a deșeurilor. Până la aprobarea acestui standard de către statele membre în conformitate cu articolul 17 din prezenta directivă, statele membre pot aplica standarde și proceduri naționale.

▼M3

6. **Cerințe specifice referitoare la mercurul metalic**

În scopul depozitării temporare a mercurului metalic pentru perioade de peste un an, se aplică următoarele cerințe:

A. **Compoziția mercurului**

Mercurul metalic trebuie să respecte următoarele caracteristici:

- conținut de mercur mai mare de 99,9 % din greutate;
- absența oricăror impurități care ar putea coroda oțelul carbon sau oțelul inoxidabil (de exemplu, soluția de acid azotic, soluțiile de cloruri de sodiu).

B. **Depozitarea în containere**

Containerele utilizate pentru depozitarea mercurului metalic trebuie să fie rezistente la coroziune și la șocuri. Prin urmare, trebuie evitate sudurile. Containerele trebuie să respecte în special următoarele caracteristici:

- materialul din care este realizat containerul: oțel carbon (minimum ASTM A36) sau oțel inoxidabil (AISI 304, 316L);

▼ **M3**

- containerele trebuie să fie etanșe la gaze sau lichide;
- partea exterioră a containerului trebuie să fie rezistentă la condițiile de depozitare;
- modelul de container trebuie să treacă testul de cădere și testul de etanșeitate, conform capitolelor 6.1.5.3 și 6.1.5.4 din Recomandările ONU privind transportul mărfurilor periculoase, Manualul de teste și criteriile.

Procentul maxim de umplere a rezervorului trebuie să fie de 80 % în volum, pentru a garanta că există suficient ulaj și pentru a se asigura că nu pot apărea nici scurgeri, nici deformări permanente ale containerului rezultate în urma unei expansiuni a lichidului cauzate de temperaturi ridicate.

C. Proceduri de acceptare

Sunt acceptate doar containerele însoțite de un certificat care respectă cerințele prevăzute de prezenta secțiune.

Procedurile de acceptare trebuie să respecte următoarele:

- este acceptat doar mercurul metalic care îndeplinește criteriile minime de acceptare stabilite mai sus;
- containerele trebuie inspectate vizual înainte de depozitare. Containerele deteriorate, corodate sau cele care prezintă scurgeri nu sunt acceptate;
- containerele trebuie să poarte o ștampilă indelebilă (realizată prin ștanțare), care să menționeze numărul de identificare al containerului, materialul de construcție, greutatea la gol, datele de identificare ale producătorului și data construcției;
- containerele trebuie să poarte o placă, fixată permanent, care să indice numărul de identificare al certificatului.

D. Certificat

Certificatul menționat în subsecțiunea C include următoarele elemente:

- denumirea și adresa producătorului de deșeuri;
- denumirea și adresa responsabilului cu umplerea;
- locul și data umplerii;
- cantitatea de mercur;
- puritatea mercurului și, după caz, o descriere a impurităților, inclusiv raportul analitic;
- confirmarea faptului că containerele au fost utilizate exclusiv pentru transportul/depozitarea mercurului;
- numerele de identificare ale containerelor;
- orice observație specifică.

CertIFICATELE sunt emise de producătorul de deșeuri sau, în lipsa acestuia, de persoana responsabilă cu gestionarea deșeurilor.



ANEXA III

PROCEDURI DE SUPRAVEGHERE ȘI CONTROL ÎN FAZELE DE EXPLOATARE ȘI POSTTRATARE
1. Introducere

Această anexă urmărește stabilirea procedurilor minime de control, care trebuie puse în aplicare pentru a verifica:

- dacă deșeurile au fost acceptate în depozit în conformitate cu criteriile stabilite pentru categoria de depozite de deșeuri respectivă;
- dacă procesele din cadrul depozitului de deșeuri se desfășoară după cum s-a prevăzut;
- dacă sistemele de protecție a mediului funcționează la capacitatea maximă dorită;
- dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite în autorizația depozitului de deșeuri respectiv.

2. Date meteorologice

Pe baza obligației de a înainta rapoarte (articolul 15), statele membre trebuie să furnizeze informații referitoare la metoda de colectare a datelor meteorologice. Le revine statelor membre obligația de a stabili modul de culegere a datelor (*in situ*, rețea meteorologică națională etc.).

Când statele membre decid că balanțele hidrologice constituie un instrument eficient pentru evaluarea gradului de acumulare a levigatului în depozitul de deșeuri sau a nivelului levigatului, se recomandă ca, atât timp cât acest lucru este cerut de autoritățile competente în conformitate cu articolul 13 litera (c) din prezenta directivă, de la stația de supraveghere situată în depozitul de deșeuri sau de la cea mai apropiată stație meteorologică să fie obținute următoarele date:

	Faza de exploatare	Faza posttratare
1.1. Volumul precipitațiilor	zilnic	zilnic, se adaugă la valorile lunare
1.2. Temperatura (min., max., 14:00 h CET)	zilnic	medie lunară
1.3. Direcția și forța vântului dominant	zilnic	facultativ
1.4. Evaporare (lisimetru) ⁽¹⁾	zilnic	zilnic, se adaugă la valorile lunare
1.5. Umiditatea atmosferică (14:00 h CET)	zilnic	medie lunară

⁽¹⁾ Sau prin alte metode adecvate.

3. Date referitoare la emisii: controlul apei, al levigatului și al gazului

Prelevarea de probe de levigat și din apa de suprafață, acolo unde este cazul, trebuie făcută în punctele reprezentative. Prelevarea de probe și măsurarea (volumului și a compoziției) levigatului trebuie efectuate separat, în fiecare punct în care levigatul este evacuat din depozitul de deșeuri. Referință: liniile directoare privind tehnologia de eșantionare, ISO 5667-2 (1991).

Monitorizarea apei de suprafață, acolo unde este cazul, trebuie efectuată în minimum două puncte, unul în amonte și unul în aval față de depozitul de deșeuri.

Monitorizarea gazului trebuie să fie reprezentativă pentru fiecare secțiune a depozitului de deșeuri. Frecvența de prelevare și de analizare sunt incluse în tabelul următor. Pentru levigat și pentru apă se va preleva pentru supraveghere o probă reprezentativă pentru compoziția medie.

▼B

Frecvența prelevării poate fi adaptată în funcție de morfologia deșeurilor din depozitul de deșeuri (rambleu, debleu etc.). Acest aspect trebuie specificat în autorizație.

	Faza de exploatare	Faza posttratare ⁽²⁾
2.1. Volum levigat	lunar ⁽¹⁾ ⁽³⁾	la șase luni
2.2. Compoziție levigat ⁽²⁾	trimestrial ⁽³⁾	la șase luni
2.3. Volumul și compoziția apelor de suprafață ⁽⁷⁾	trimestrial ⁽³⁾	la șase luni
2.4. Posibile emisii de gaz și presiune atmosferică ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ etc.)	lunar ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾	la șase luni ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Frecvența eșantionării poate fi adaptată pe baza morfologiei deșeurilor din depozitul de deșeuri (rambleu, debleu etc.). Acest aspect trebuie să fie specificat în autorizație.

⁽²⁾ Parametrii care urmează a fi măsurați și substanțele care urmează a fi analizate variază în funcție de compoziția deșeurilor depozitate; aceste aspecte trebuie menționate în permis și trebuie să reflecte caracteristicile deșeurilor referitoare la levigat.

⁽³⁾ Când evaluarea datelor indică o eficiență similară și la intervale mai lungi, acestea pot fi adaptate. Pentru lichidele de scurgere, conductivitatea trebuie întotdeauna măsurată cel puțin o dată pe an.

⁽⁴⁾ Aceste măsurări se referă în principal la conținutul în materie organică al deșeurilor.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂, în mod obișnuit, alte gaze după caz, în funcție de compoziția deșeurilor depozitate, pentru a reflecta proprietățile de levigare ale acestora.

⁽⁶⁾ Eficiența sistemului de extragere a gazului trebuie verificată periodic.

⁽⁷⁾ Pe baza caracteristicilor amplasamentului depozitului de deșeuri, autoritățile competente pot stabili faptul că aceste măsuri nu sunt necesare și vor întocmi rapoarte corespunzătoare în conformitate cu dispozițiile articolului 15 din prezenta directivă.

2.1 și 2.2 se aplică numai atunci când se înregistrează o colectare a levigatului (a se vedea anexa I punctul 2).

4. Protejarea apelor subterane

A. Prelevarea de probe

Măsurările trebuie astfel făcute încât să ofere informații cu privire la apele subterane care ar putea fi afectate de pe urma evacuării deșeurilor, cu cel puțin un punct de măsurare în regiunea de intrare în apele subterane și două puncte de ieșire în regiunea de ieșire din apele subterane. Aceste numere pot fi crescute pe baza unei analize hidrogeologice specifice și a necesității de identificare rapidă a deversării accidentale de levigat în apele subterane.

Prelevarea de probe trebuie efectuată în minimum trei puncte diferite înainte de operațiile de ramblei pentru a putea stabili valorile de referință pentru viitoarele operațiuni de prelevare. Referințe: Prelevarea probelor din apele subterane, ISO 5667, partea 11, 1993.

B. Monitorizare

Parametrii care urmează a fi analizați în probele prelevate trebuie să fie stabiliți pe baza compoziției preconizate a levigatului și pentru calitatea apelor subterane din regiunea respectivă. La selectarea parametrilor pentru analiză se ia în considerare mobilitatea în zona apelor subterane. Parametrii ar putea include parametrii indicatori pentru a permite o identificare rapidă a unei posibile modificări apărute în calitatea apei ⁽¹⁾.

	Faza de exploatare	Faza posttratare
Nivelul apelor subterane	la șase luni ⁽¹⁾	la șase luni ⁽¹⁾
Compoziția apelor subterane	cu o frecvență specifică amplasamentului respectiv ⁽²⁾ ⁽³⁾	cu o frecvență specifică amplasamentului respectiv ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Dacă nivelurile apelor subterane fluctuează, trebuie sporită frecvența.

⁽²⁾ Frecvența trebuie bazată pe posibilitatea acțiunilor de remediere între două eșantionări dacă se atinge un nivel de declanșare, și anume frecvența trebuie determinată pe baza evaluării și a cunoștințelor referitoare la viteza de curgere a apelor subterane.

⁽³⁾ La atingerea unui nivel de declanșare (a se vedea litera C), este necesar să se efectueze verificări prin repetarea prelevării de probe. În momentul în care s-a confirmat acest nivel, trebuie să se respecte planul pentru situații de urgență (stabilit în autorizație).

⁽¹⁾ Parametrii recomandați: pH, TOC, fenoli, metale grele, fluoruri, AS, petrol/hidrocarburi.

▼B**C. Niveluri de declanșare**

Atunci când analiza unei probe prelevate din apele subterane indică o modificare importantă în ceea ce privește calitatea apei, se consideră că s-au înregistrat efectele adverse semnificative asupra mediului, în conformitate cu articolele 12 și 13 din prezenta directivă. Nivelul de declanșare trebuie determinat luându-se în considerare formațiunile hidrogeologice specifice din regiunea depozitului de deșeuri și calitatea apelor subterane. Nivelul de declanșare trebuie inclus în autorizație, ori de câte ori acest lucru este posibil.

Observațiile trebuie evaluate pe baza unor tabele de control, utilizând reguli și niveluri de control bine stabilite pentru fiecare puț situat în poziție inferioară. Nivelurile de control trebuie determinate pe baza variațiilor locale în ceea ce privește calitatea apelor subterane.

5. Topografia amplasamentului: informații referitoare la masa de deșeuri eliminate

	Faza de exploatare	Faza posttratare
5.1. Structura și compoziția masei de deșeuri ⁽¹⁾	anual	
5.2. Comportamentul la tasare al nivelului masei de deșeuri	anual	citiri anuale

⁽¹⁾ Informații privind statutul depozitului de deșeuri respectiv: suprafața ocupată de deșeuri, volumul și compoziția deșeurilor, metodele de depozitare, data și durata depozitării, calcularea capacității rămase disponibile în depozitului de deșeuri.

▼M3**6. Cerințe specifice referitoare la mercurul metalic**

În scopul depozitării temporare a mercurului metalic pentru perioade de peste un an, se aplică următoarele cerințe:

A. Cerințe în materie de monitorizare, inspectare și situații de urgență

În amplasamentul de depozitare se instalează un sistem de monitorizare continuă a vaporilor de mercur, cu o sensibilitate de cel puțin 0,02 mg de mercur/m³. Senzorii trebuie poziționați la nivelul solului și la nivelul capului. Acest sistem include un sistem de alarmă vizuală și acustică. Întreținerea sistemului se face anual.

Amplasamentul de depozitare și containerele trebuie inspectate vizual de o persoană autorizată, cel puțin o dată pe lună. În cazul în care sunt detectate scurgeri, operatorul trebuie să ia imediat toate măsurile necesare pentru a evita orice emisie de mercur în mediu și a restabili siguranța condițiilor de depozitare a mercurului. Orice scurgere de mercur se consideră a avea efecte negative semnificative asupra mediului, în conformitate cu articolul 12 litera (b).

La amplasamentul de depozitare sunt disponibile planuri pentru situațiile de urgență și echipamente de protecție adecvate pentru manipularea mercurului metalic.

B. Evidența datelor

Toate documentele care conțin informațiile menționate în secțiunea 6 din anexa II și la punctul A din prezenta secțiune, inclusiv certificatul care însoțește containerul, precum și documentele care conțin evidențele referitoare la destocarea și expedierea mercurului metalic după depozitarea temporară a acestuia, precum și destinația și tratamentul prevăzut, se păstrează timp de cel puțin trei ani după încetarea depozitării.